

REVISTA ȘCOLII GARABET IBRAILEANU

Târgu
Frumos

Nr. 1/2009

Revista Școlii Garabet Ibrăileanu, nr. 1/2009

CUPRINS

Argument

Orașul Târgu Frumos pe coordonatele istoriei

Școala noastră în scurte repere cronologice

Oferta școlii pentru anul școlar 2009-2010

Personalitățile orașului Târgu Frumos

Patronul spiritual al școlii noastre: *Garabet Ibrăileanu*

Realizări însemnate ale clasei a II-a B

Din excursia claselor a II-a A și a III-a A

Creațiile elevilor de la II C

Ziua Europei

Jurnal de 9 mai

Jurnalul ECO

"Dacă acolo se poate, aici, de ce nu?"

Participări la simpozioane ...

Ionel Teodoreanu în târgul Ieșului

Stimularea creativității elevilor prin rezolvarea exercițiilor și problemelor de matematica

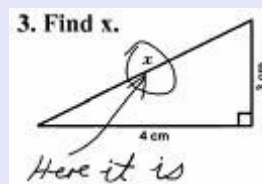
Rubrici consacrate: curiozități, știati că ...

Director: prof. Valentin Sâsâiac

Colectiv de redacție: prof. Sergiu Enea

Elevi: Doleanu Ramona, Cristian Hariga, Tănasă Ana Maria

- Pentru popularizarea imaginii școlii în comunitate
- Posibilitatea de exprimare a elevilor și profesorilor referitor la problemele școlii
- Cultivarea unor aptitudini, talente de publicistică
- Stimularea creativității
- Pentru că am dorit să reunim în interiorul coperților măcar mici frânturi din activitatea și gândurile noastre

Orașul Târgu Frumos pe coordonatele istoriei

Orașul Târgu Frumos, localitate cu un trecut bogat, este amplasat la extremitatea de sud-vest a Câmpiei Moldovei, în zona *Șeii Raginoasa-Strunga*, deosebit de prielnică întemeierii locuirilor umane, în toate timpurile, numită și "*Poarta Târgului Frumos*" (V. Tufescu), regiune care face trecerea între Podișul Sucevei, Podișul Central Moldovenesc și Câmpia Moldovei. De aceea, devenirea sa se înscrie, din punct de vedere geografic și istoric, geografiei și istoriei spațiului est-carpatic, definit organic de la Carpații Orientali și până la Nistru, și, prin acesta, este circumscrisă întregului areal carpto-danubiano-pontic.

Regiune cu o bogată istorie, atestată documentar din secolul al XV-lea, în izvoarele medievale, zona Târgu Frumos este caracterizată printr-o îndelungată evoluție anterioară și continuitate, așa cum o dovedesc numeroasele descoperiri făcute prin cercetările sistematice, de mai mică sau mai mare amploare, sau prin numeroasele cercetări de teren, efectuate în zonă. Astfel, în oraș sau în apropierea acestuia, au fost descoperite vestigii arheologice încadrate în neolitic (mileniile V-IV a. Chr., civilizațiile Criș și ceramicii liniare) și eneoliticului (mileniile IV-III a. Chr., complexul cultural Precucuteni-Cucuteni și cultura Horodiștea-Erbiceni), epoca bronzului (mileniul II a. Chr., culturile Costișa și Noua), epoca fierului (sf. mileniului II – mileniul I a. Chr., cultura *Hallstatt*-ului canelat, cu aspectul Grănicești-Corlăteni, și civilizația *Latène* geto-dacic), culturii carpice (sec. II-III p. Chr.), civilizației provincial romane târzii (Sântana de Mureș, sec. III-V p. Chr.), civilizațiilor străromânești (Costișa-Botoșana-Hansca, sec. V-VII p. Chr., și Dridu, sec. VII/VIII-XI p. Chr.).

La 5 octombrie 1448, domnul Țării Moldovei, Petru al II-lea, dând uric călugărilor de la Mănăstirea Probota Veche, cu hramul Sf. Nicolae din Poiana Siretului (azi în județul Suceava), pentru a strânge "...*toată ceara din Târgu Frumos...*", menționa documentar localitatea noastră, care, din punct de vedere arheologic, este mai veche (sf. sec. al XIV-lea – încep sec. al XV-lea conform descoperirilor din *Siliștea Târgului*). În scurtă vreme, Târgu Frumos a cunoscut o importantă dezvoltare meșteșugărească și comercială, deservind așezările rurale din jur. În aceste condiții, vreme de aproape patru secole, până la aplicarea Regulamentului Organic (1834), a fost capitala Ținutului Cârligătura (atestat din 1426).

Referitor la numele localității, au apărut numeroase legende și interpretări, dar pare neîndoielnic faptul că a fost denumit așa datorită înfățișării sale medievale, cadrului geografic în care era amplasat și activităților comerciale și meșteșugărești. Ca urmare a importanței sale administrative, orașul Târgu Frumos

a avut, în evul mediu, pecete proprie, care este cunoscută din câteva documente originale datate în prima jumătate a secolului al XVII-lea, reprezentând o pasăre din codrii Cârligăturii și inscripția slavonă “*†piecată krasnâi trăgăstă*”. De asemenea, legată de specificul administrativ al orașului, a fost curtea domnească de popas de la Târgu Frumos, menționată și de Dimitrie Cantemir. Acolo își avea, probabil, sediul pârcălabul târgului, care a fost înlocuit, la sfârșitul secolului al XVII-lea, de un căpitan de târg, subordonat ispravnicului de ținut.

În Târgu Frumos a fost construită Biserica numită Domnească, cu hramul “Sfânta Paraschiva”, atribuită lui Petru Rareș și lui Petru Vartic (1541), dar care a fost ridicată, probabil, pe locul alteia mai vechi, din secolul al XV-lea, și care a fost distrusă în timpul încercărilor nefericite prin care a trecut localitatea. De altfel, orașul Târgu Frumos a fost mult încercat în evul mediu de invaziile turco-tătărăști (1513 și 1538), de incursiunile turcilor, tătarilor și cazacilor, în timpul luptelor pentru domnie din secolul al XVII-lea, și de expedițiile poloneze, conduse de Jan Sobieski, din anii 1685-1686. La acestea s-au adăugat o serie de danii, făcute de unii domnitori, din moșia Târgului Frumos, încălcările vechilor drepturi ale locuitorilor și dările apăsătoare, în secolele al XVII-lea – al XVIII-lea, care au dus la sărăcirea târgoveților, depopularea și decăderea localității.

De aceea, a fost nevoie, în cea de-a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, de adoptarea, de către domnie, unor măsuri de repopulare a localităților din Moldova și revigorarea a vieții economice, de care a profitat și Târgu Frumos (Grigore Callimachi, 1763). În aceste condiții, în oraș au început să se așeze, la sfârșitul secolului al XVII-lea și începutul celui următor, meșteșugari și negustori greci, evrei și armeni, legumicultori bulgari și, ulterior, ruși-lipoveni, și s-au dezvoltat cele două vetre ale localității: “vatra veche” sau “siliștea târgului”, în deal, în jurul bisericii Sfânta Paraschiva, și “vatra nouă”, în “loc de șes, între pâraie” (între Bahlueț și pârâul Rediu), unde s-a construit, în secolul al XIX-lea, Biserica Sf. Nicolae.

În secolul al XIX-lea localitatea Târgu Frumos a avut aspectul unui târg de provincie cu caracter mic meșteșugăresc și comercial, mai ales după ce și-a pierdut caracterul de centru administrativ, Ținutul Cârligătura fiind inclus în Ținutul Iașilor.

La începutul secolului al XX-lea, în timpul primului război mondial, în anii 1916-1918, când Moldova devenise simbolul patriei independente și Iași orașul supraviețuirii naționale, Târgu Frumos a avut mult de suferit de pe urma suprapopulării, a lipsei alimentelor, a bolilor, în special tifosul exantematic, toate acestea depășite, în perioada interbelică, de realizarea unității naționale de stat, a României Mari.

În perioada interbelică, Târgu Frumos a continuat să se dezvolte, potrivit condițiilor vremii, ca oraș mic, cu caracter mic meșteșugăresc, comercial și agricol, fiind reședința plasei Cârligătura din cadrul Județului Iași. Cel de-al doilea război mondial a adus noi nenorociri și distrugereri pentru Târgu Frumos. Aflat pe linia de front Carpații Orientali-Iași-Chișinău orașul a fost distrus în proporție de 75 %, rămânând în picioare doar puține clădiri vechi din oraș. De aceea, după cel de-al doilea război mondial, Târgu Frumos avea mai mult un caracter rural decât urban. Cu toate acestea, a fost reședința raionului Târgu Frumos, în cadrul Regiunii Iași (din 1950), din 1960 a devenit comună, în cadrul raionului Pașcani, fiind declarat oraș, în anul 1968, odată cu reorganizarea administrativ teritorială a țării.

O dată cu acest eveniment, au reînceput preocupările pentru a pune de acord titlul de oraș cu caracterul edilitar și industrial al acestuia, treptat localitatea dezvoltându-se până la înfățișarea actuală. Astăzi Târgu Frumos este un oraș mic, industrial-agrar, care tinde să-și dezvolte înfățișarea edilitară și activitatea economică și de servicii.

Prof. Dumitriana Boghian

Școala „Garabet Ibrăileanu” în scurte repere cronologice

Școala generală nr. 1 s-a constituit ca instituție a învățământului preuniversitar cu clasele I – VIII în urma separării învățământului general obligatoriu de liceul teoretic, în anul 1979. Între anii 1979 – 1996, instituția a școlarizat anual până la 1850 elevi distribuiți în clasele I – VIII. Procesul instructiv – educativ s-a desfășurat în această perioadă în trei schimburi. Odată cu celelalte școli, unitatea și-a schimbat denumirea după revoluție, luând titulatura de „Garabet Ibrăileanu”. În anul 1996, prin darea în folosință a noii școli „Ion Creangă”, are loc divizarea colectivului didactic și de elevi între cele două școli. Astfel s-au creat condiții optime pentru o mai bună desfășurare a activității școlare. După 1996 până în prezent clădirea școlii a beneficiat de reparații, renovări, dotări, prezentându-se acum ca o instituție ce îndeplinește în bună parte standardele moderne de funcționalitate.

Pentru mai multe detalii referitoare la școala noastră puteți vizita site-ul școlii:
<http://ibraileanu2008.scoli.edu.ro>

Oferta Școlii Garabet Ibrăileanu pentru anul școlar 2009-2010

Plan de școlarizare: învățământ primar – 13 clase

- Clasa I – 3 clase
- Clasa a II-a – 3 clase
- Clasa a III-a – 4 clase
- Clasa a IV-a – 3 clase

Curriculum la decizia școlii (CDȘ)

- Curriculum extins (C.E.): limba română: 1 oră/săpt. clasele I-IV; matematică: 1 oră/săpt. clasele I-IV
- Opțional: Limba engleză în cânt, joc și culoare: 1 oră/săpt. clasele I-IV
Prietenul meu calculatorul: 1 oră/săpt. clasele III-IV

Plan școlarizare: învățământ gimnazial – 15 clase

- Clasa a V-a – 3 clase
- Clasa a VI-a – 3 clase
- Clasa a VII-a – 5 clase
- Clasa a VIII-a – 4 clase

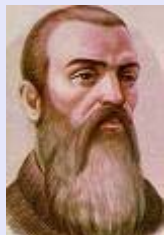
Curriculum la decizia școlii (CDȘ)

- Curriculum extins (C.E.): Istorie (1 oră/săpt. clase: V A, V C și VI-VII), educație plastică (1 oră/săpt. VI A, B, C), educație tehnologică (1 oră/săpt. V B)
- Opțional: Educație muzicală – „Folclorul-sufletul românului”: 1 oră/săpt. clasele V A, B, C
T.A.C. 1 oră/săpt. clasele V-VIII

Personalitățile orașului Târgu Frumos

Istoria și memoria culturală ne aduc, uneori, înaintea conștiinței noastre, amintiri despre viața, faptele și realizările unor oameni deosebiți care, ieșind de pe cărările obștești ale vieții, au făcut dovada valorii creațiilor lor, devenind personalități istorice și culturale. De-a lungul timpului, mai ales la sfârșitul epocii medievale, în timpurile moderne și contemporane, în orașul Târgu Frumos și în apropierea acestuia, fie s-au născut, fie au trăit și creat o serie de personalități de seamă ale culturii și științei naționale.

Ion Neculce (1672-1745), cronicar cu talent de povestitor “ca un răzeș sfătos”, boier ajuns în culmea vieții hatman și vel vornic al Țării de Sus a Moldovei, a trăit, o bună parte a vieții sale zbuciumate, la curtea moșiei sale de la Prigoreni Mici (azi satul Ion Neculce, com. Târgu Frumos), unde a fost și înmormântat. Pe baza unei experiențe umane de o viață, a turnat în precurate și parfumate tipare de limbă populară românească “Letopisețul Țării Moldovei de la Dabija Vodă până la a doua domnie a lui Constantin Vodă Mavrocordat”, prefațat de culegerea de legende istorice “O samă de cuvinte”(…)”ce sîntu audzite den om în om, de oameni vechi și bătrâni”, care au constituit puncte de plecare pentru o serie de scriitori de mai târziu: V. Alecsandri, D. Bolintineanu, C. Negruzzi, G. Coșbuc, M. Sadoveanu.

Petru Poni (1841-1925), chimist și mineralog de seamă, născut la Secărești (com. Cucuteni), a urmat școala primară la Târgu Frumos, după care și-a continuat studiile secundare și superioare la Iași. Grație activității sale științifice deosebite, a fost ales membru al Academiei Române. A fost autorul primelor manuale de fizică și chimie în limba română, întemeietorul primelor laboratoare de chimie din România, organizatorul învățământului superior de specialitate și descoperitorul unor minerale.

Dumitru Teodor Neculuță (1859-1904), poet cu idei socialiste, s-a născut și a trăit în Târgu Frumos, unde și-a practicat meseria de cizmar. Fără a avea o instrucție deosebită, este reprezentantul literaturii muncitorești de la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, în volumul “Spre țărmul dreptății”

înfrățind viața grea a lucrătorilor și țăranilor.

Garabet Ibrăileanu (1871-1936), critic literar și romancier, de origine armeană, s-a născut la 23 mai 1871 în orașul Târgu Frumos, unde părinții săi Maria și Teodor Ibrăileanu aveau o prăvălie. Ulterior părinții săi se mută la Roman, unde viitorul literat își începe studiile pe care le-a continuat la Bârlad. Studiile superioare le-a urmat la Școala Normală Superioară și Universitatea din Iași. În domeniul criticii literare, s-a remarcat ca redactor al revistei “Viața Românească” (din 1906) și prin volumele “Scriitori și curente” (1909), “Opera literară a d-lui Vlahuță” (1912), “Note și impresii” (1920), “Studii literare” (1931), iar ca scriitor prin romanul “Adela”. Din anul 1908, a fost profesor la Universitatea din Iași, a contribuit la formarea cadrelor necesare învățământului românesc și promovarea unei literaturi realiste. Datorită legăturilor sale cu orașul Târgu Frumos, Școala generală nr. 1 din oraș, poartă, din 1996, numele de “Garabet Ibrăileanu”.

În trecere prin orașul Târgu Frumos, cu diferite prilejuri, s-au găsit: C. Negruzzi (mai 1837), V. Alecsandri și Alecu Russo (1844-1848), M. Sadoveanu și alți scriitori de la „Viața Românească”, care mergeau la vânătoare în pădurile Brăieștilor.

Constantin Mihai (1938-1996) a fost profesor de desen care și-a dedicat mai bine de trei decenii de viață educării copiilor și tinerilor care au urmat Școala Generală Târgu Frumos și liceul din localitate. Având o pregătire deosebită în domeniul artelor plastice, s-a apropiat cu pasiune pentru trecut, de etnografie, istorie și arheologie, colecționând un număr mare de materiale, pe care le-a organizat (1972) în Muzeul școlar de istorie, arheologie și etnografie de la Liceul “Ion Neculce” din Târgu Frumos.

Prof. Dumitriana Boghian

Patronul spiritual al școlii noastre – Garabet Ibrăileanu

Garabet Ibrăileanu (n. [23 mai 1871](#), [Târgu Frumos](#) - d. [12 martie 1936](#), [București](#)), este un critic și istoric literar, eseist, pedagog, redactor literar, romancier român. Este una dintre cele mai mari personalități din [literatura română](#), un teoretician, promotor al criticii literare științifice, creator literar, profesor de istoria literaturii române la Universitatea din Iași și principal redactor al revistei [Viața românească](#) între anii 1906 și 1930. Sub pseudonimul Cezar Vraja, pe care avea să-l folosească, cu intermitențe, toată viața, Garabet Ibrăileanu debutează în paginile revistei Școala nouă cu articole, după care publică versuri, poeme în proză, cugetări, traduceri etc.

Biografie (selectiv):

[1871](#) - La [23 mai](#) s-a născut la [Târgu Frumos](#). Tatăl, armean de origine, se numea [Teodor Ibrăileanu](#); mama, [Maria Marcovici](#), era fiica lui Andronie și a Varteniei Marcovici din [Roman](#), descendenți, la rândul lor,

ai unor vechi familii armenesti din Moldova.

[1872](#) - Părinții, împreună cu copilul se mută la Roman, în casa Varteniei Marcovici.

[1894](#) - Termină Școala Normală Superioară.

[1895, aprilie](#) - Susține examenul și obține licența în științe istorico-filozofice. O.

1934 Boala se agravează; în aprilie suportă la București o intervenție chirurgicală; spre toamnă este internat la sanatoriul „Casa Diaconeselor” din București.

1936 În noaptea de 10 spre 11 martie, Ibrăileanu a părăsit lumea celor vii, la 12 martie corpul profesorului a fost incinerat și timp de un sfert de oră i s-a cântat andantele din Simfonia Nr. 6 „Pastorală” de Ludwig van Beethoven.

Cariera și opera

Între 1890 și 1895, Garabet Ibrăileanu frecventează la Universitatea din [Iași](#) cursurile Facultății de Filosofie, istorie și literatură, concomitent urmează școala normală superioară. În timpul studiilor universitare, Garabet Ibrăileanu colaborează la diverse ziare și reviste (Munca, Evenimentul literar, Lumea nouă etc.), cu articole având conținut politic-social și de orientare literară.

În 1908 a ocupat catedra de literatură modernă de la Universitatea Alexandru Ioan Cuza din Iași, pe care a servit-o până în 1934. Profesorul Ibrăileanu a reluat strălucita tradiție a societății [Junimea](#) și a revistei Convorbiri literare prin reunirea în jurul revistei Viața românească a scriitorilor cei mai însemnați ai epocii și prin orientarea mișcării literare a vremii în direcția creației de caracter specific, legată de realitățile naționale contemporane. Spiritul democratic al lui Garabet Ibrăileanu a ferit poporanismul, în cei 10 ani de existență, din prima serie a revistei Viața românească, de excese ca și de exclusivism, permițând scriitorilor importanți ai epocii, [Mihail Sadoveanu](#), Ion Agârbiceanu, [Gala Galaction](#), [Octavian Goga](#), [Tudor Arghezi](#) etc. să-și dezvolte liber activitatea.

Criticul literar

Opera critică a lui Garabet Ibrăileanu, al treilea moment important în critica românească, poate fi privită ca o sinteză a direcțiilor anterioare ilustrate de Titu Maiorescu și C.Dobrogeanu-Gherea. Întâia lucrare importantă a lui Ibrăileanu, Spiritul critic în cultura românească (1908) este un eseu sociologic. Autorul analizează geneza formelor culturii în România, luând ca documente operele scriitorilor mai însemnați din perioada 1840-1880, adică din momentul apariției revistei lui Mihail Kogălniceanu, Dacia literară - unde se afirmă pentru întâia oară spiritul critic, condamnându-se literatura de imitație și se atrage atenția asupra necesității reprezentării caracterului național - până la constituirea statului român modern, când România a luat fizionomia unui stat european. Această operă a lui Ibrăileanu, de o cuceritoare vioiciune dialectică, conține observații pătrunzătoare asupra atitudinii principalilor scriitori români față de formele de civilizație și cultură dintr-un proces de patru decenii de dezvoltare, trecând prin revoluția de la 1848, Unirea Principatelor și dobândirea independenței naționale.

Următoarele volume de critică, Scriitori și curente (1909), Opera literară a d-lui Vlahuță (1912), Note și impresii (1920), După război (1921), Scriitori români și străini (1926), Studii literare (1930) conțin observații mereu valoroase despre clasici (Cârlova, Alecsandri, Eminescu, Creangă, Caragiale) sau despre

contemporani la impunerea cărora Ibrăileanu a contribuit (Sadoveanu, I. Al. Brătescu-Voinești, Gala Galaction, G. Topârceanu, Demostene Botez, Mihai Codreanu, Otilia Cazimir, Ionel Teodoreanu, Henriette Ivonne Stahl). Observația despre caracterul filosofic al romanțelor lui Eminescu, despre caracterul de nuvelă al basmelor lui Creangă, despre semnificația numelor comice din teatrul și proza lui Caragiale, sublinierea lirismului prozei lui Sadoveanu, a psihologiei inadaptatului din proza obiectivă a lui Brătescu-Voinești, autoironiei lui Topârceanu, sincerității lui Demostene Botez, a pozei rostadiene din sonetele lui M. Codreanu, a creației de tipuri din proza de evocare a copilăriei a lui Ionel Teodoreanu au devenit apoi locuri comune ale criticii, circulând detașate de autor, ca niște adevăruri necesare.

Două eseuri originale, de răsunet ale lui Ibrăileanu sunt [Literatura și societatea](#), apărut ca introducere la teza de doctorat [Opera literară a d-lui Vlahuță](#) și, respectiv, [Creație și analiză](#) din volumul Studii literare.

În cel dintâi, criticul aruncă o lumină nouă asupra raportului dintre artist și societate prin teoria selecției, insistând asupra corespondenței dintre idealul artistic și aspirațiile publicului la un moment dat, relație care explică soarta plină de peripeții a artistului de geniu, totdeauna receptat printr-o latură a creației sale și succesul sau insuccesul artistului conformist.

În cel de-al doilea, Ibrăileanu stabilește, referindu-se la romanul contemporan, două tipuri mai răspândite, unul constând din prezentarea comportării eroilor, a faptelor lor, și altul constând din comentarea stărilor sufletești, altfel spus romanul narativ și romanul analitic, romanul epic și romanul liric sau romanul obiectiv și romanul subiectiv. Disociațiile lui Ibrăileanu între creație și analiză, bogat exemplificate, arată avantajele și dezavantajele celor două procedee, lămurind câteva din misterele capodoperei.

Un volum de aforisme privitoare la conduita înțeleptului privind viața (1930) și un roman de analiză a sentimentului iubirii Adela (1933), clasic în literatura noastră, încheie activitatea lui Garabet Ibrăileanu. Pentru multilaterală sa activitate, Academia Română l-a ales membru postmortem. Garabet Ibrăileanu a rămas în amintirea tuturor celor care l-au cunoscut drept un profesor impecabil, impunător șef de cenaclu, om de o rară distincție sufletească, prieten de neuitat, intelectual de o elevată ținută, a cărui operă se constituie într-un moment remarcabil în istoria criticii românești.

Elevi: Ramona Doleanu, Cristian Hariga, clasa a VIII-a B

Realizări ale elevilor clasei a II-a B în anul școlar 2008-2009

1. Concursul internațional „Muncă și Creație” – Suceava, noiembrie 2008 (colaje din deșeuri și materiale refolosibile și din natură):

- Premiul II: Mihăiuc Elena Manuela
- Premiul III: Aanicăi Elena, Doroftei Bianca Ioana
- Mențiune: Aanicăi Elena

2. Concursul Național „Bucuriile Primăverii” – Alexandria, jud. Teleorman, 5-8 martie 2009

(Secțiunea Mărțișoare)

- Mențiune: Mihăiuc Elena Manuela
3. Concursul „Micii matematicieni” etapă locală – martie 2009:

- Locul I: Zabolică Ana Maria, Aanicăi Elena, Iacob Luiza Costina, Humă Florin Cosmin, Mihăiuc Elena Manuela

- Locul II: Nour Ovidiu Marian, Avdei Mihai

• Locul III: Goșman Iustin Ștefan, Doroftei Bianca Ioana, Ioneasa Bogdan (toți s-au clasat între primii 20 de elevi dintr-un total de 42);

4. Concurs de șah – etapa locală:

- Locul I: Humă Florin Cosmin
- Locul II: Mihăiuc Elena Manuela
- Locul III: Talabă Cosmin Andrei

5. Concurs de lucrări plastice „Ziua Jandarmeriei Române” martie 2009:

- Premiul I: Aanicăi Elena
- Premiul II: Ioneasa Bogdan

6. Spectacole cu datini și obiceiuri de iarnă – decembrie 2008 (colinde, steaua, plugușorul tradițional cu buhai, sorcova și semănatul, capra): Primăria orașului, Poliție, Consiliul profesoral, în fața părinților.

7. Expoziții cu lucrări plastice și practice + desene pe asfalt:

- Ziua Jandarmeriei
- Ziua Pământului

- „Salutare Primăvară!”
- Sărbătorile de Paști (ouă încondeiate, icoane pe sticlă, colaje și desene)

8. Vizite și drumeții în împrejurimi, la bisericile din oraș și din localitatea Ion Neculce, vizionări de spectacole, întreceri sportive.

Până la finele anului mai sunt preconizate participarea la fazele locală și județeană a Concursului de artă plastică „Copiii lui Tonitza descoperă lumea”, o activitate în parteneriat cu Poliția Târgu Frumos pe teme de circulație rutieră și prevenirea accidentelor de circulație (mai 2009) și o excursie de o zi în Ținutul Neamțului (prima săptămână din iunie).

Învățător: Mircia Dascălu

Excursia în Bucovina claselor a II-a A și a III-a A

Din creațiile elevilor de la II C

Vulpea

Vulpea este un animal sălbatic. Ea este tare și creată.

Are blana roșcată și o coadă lungă și stufoasă. Este un animal carnivor. În meniul ei sunt găinile și puii. Dușmanul ei este câinele, care o sperie mereu când ea dă târcoale la găini. Are însă o bucurie, îl păcălește pe vecinul său, ursul.

Nechita Cosmin, clasa a II-a C

Incidentul

Andrei este acasă. Își face temele. Desenează la matematică figuri geometrice. Dintr-o dată i se rupe vârful creionului.

- Vezi dacă apeși prea tare? Acum mă doare și sunt urât, se plânge creionul.
- Îmi pare tare rău! Imediat te ascut și vei fi iarăși frumos, spune Andrei.

Băiatul a ascuțit creionul și a terminat tema mulțumit.

Obreja Robert, clasa a II-a C

Iubim folclorul

Vă mărturisesc cu mândrie că în școala noastră, școala „Garabet Ibrăileanu”, există grupul vocal folcloric „Dorulețul”, cunoscut și recunoscut în orașul Tg. Frumos și în împrejurimi.

Membrii grupului vocal sunt elevi ai clasei a II-a C și a IV-a A, coordonați de institutor Axinia Sandu și învățător Angela Dascălu. Acest grup vocal are o activitate deosebită susținând până în prezent spectacole la nivel local prilejuite de evenimentele sociale, istorice, literare și religioase. Dintre acestea amintesc zilele „Ion Neculce”, „Unirea, voința poporului”, „E ziua ta, mămicolo!”. Valoarea spectacolelor susținute se reflectă în premiul I obținut la Concursul de Muzică Fata veselă. Mare a fost bucuria când sala ne-a aplaudat iar părinții au fost foarte fericiți.

Pe viitor ne propunem să fim la fel de activi, să susținem spectacole, pentru că iubim folclorul și dorim să reprezentăm școala noastră cu cinste.

Feclistov Teodor, clasa a II-a C

ZIUA EUROPEI

Ziua de 9 mai este o dată cu multiple semnificații - Ziua Independenței României, sfârșitul celui de al II-lea război mondial și Ziua Europei. În fiecare an, la 9 mai, pe tot cuprinsul continentului se serbează Ziua Europei, pentru a marca istorica declarație din 9 mai 1950 a ministrului francez de externe, Robert Schuman, prin care propunea un plan de colaborare economică între Franța și Germania,

pentru eliminarea rivalităților seculare dintre cele două state. Decizia serbării Zilei Europei în fiecare an, la 9 mai, a fost luată de Consiliul European de la Milano din 1985.

Simbolurile Uniunii Europene sunt: drapelul, imnul, deviza, moneda unică euro și Ziua Europei, 9 mai. (Art. I-8, Tratatul de instituire a unei Constituții pentru Europa).

Steagul

Steagul, cu cele 12 stele, așezate în cerc, pe un fond albastru, înseamnă unitatea și identitatea popoarelor Europei. Cercul reprezintă solidaritatea și armonia, iar stelele, în număr de 12, reprezintă perfecțiunea (și nu numărul statelor membre UE cum s-ar putea crede).

Istoria steagului începe în 1955. Întâi, el a fost folosit de Consiliul Europei, organizație internațională apărătoare a drepturilor omului și valorilor culturale europene. În anul 1985, statele membre UE l-au adoptat ca steag al Comunităților Europene (CEE), începând cu 1986 el este utilizat de către toate instituțiile Uniunii Europene.

Imnul

Tot Consiliul Europei a fost cel care a decis, în 1972, ca “Oda bucuriei” (ultima parte a Simfoniei a IX-a de Beethoven) să devină imnul său, iar în 1985, Statele Membre UE l-au adoptat, și ele, ca imn oficial al Uniunii Europene.

Uniunea Europeană nu a urmărit, prin această decizie, să înlocuiască imnurile naționale ale Statelor Membre. Alegerea acestei melodii ca imn subliniază aspirația spre valorile comune, unitatea în diversitate și idealurile de libertate, pace și solidaritate care stau la baza Uniunii Europene.

“Unitate în diversitate”

Unitate în diversitate este deviza Uniunii Europene. A fost folosită pentru prima dată în 2000 (cu aproximație) și a fost pentru prima dată menționată oficial în Tratatul de instituire a unei Constituții pentru Europa, încheiat în 2004. Articolul I – 8 enumeră simbolurile UE. Semnificația devizei este ca, prin Uniunea Europeană, europenii își unesc eforturile pentru a lucra împreună pentru menținerea păcii și pentru prosperitate și ca numeroasele culturi, tradiții și limbi diferite care coexistă în Europa sunt un atu pentru continentul nostru. Deviza apare în cele 20 de limbi oficiale, în postere publicate cu ocazia zilei de 9 mai, Ziua Europei.

Moneda unică – euro

La originea conceptului de monedă unică se află tratatele care stau la baza Uniunii Europene. Tratatul de la Roma (1957) declară că piața comună este unul dintre obiectivele Comunității Europene ce va contribui la o “uniune mai strânsă între popoarele Europei”. Tratatul Uniunii Europene (1992 - Maastricht) introduce Uniunea Economică și Monetară și pune bazele monedei unice. Iar în decembrie 1995, Consiliul European de la Madrid decide ca moneda unică să poarte numele de “euro”.

Începând cu 1 ianuarie 2002, Euro a intrat propriu-zis în circulație și în buzunarele cetățenilor europeni. În acel moment, doar 12 din cele 15 state membre au adoptat-o, ulterior li s-a alăturat Grecia. Euro a devenit un simbol al Uniunii Europene. Monedele și bancnotele naționale ale statelor din Zona Euro au fost scoase din circulație pe 28 februarie 2002.

Reprezentarea grafică a monedei unice a fost inspirată de litera grecească epsilon, ea trebuind să facă legătura atât cu leagănul civilizației și democrației europene, cât și cu prima literă din cuvântul “Europa”. Cele două linii paralele din simbolul grafic sunt un indicator al stabilității euro.

Bibliotecar, Vrînceanu Petronela

JURNAL DE 9 MAI

La data de 9 mai 1950 s-a făcut primul pas în direcția creării **Uniunii Europene** de astăzi.

La Paris, în acea zi, pe fundalul amenințării izbucnirii unui al treilea război mondial în Europa, ministrul francez al afacerilor externe, Robert Schuman, a citit în

fața presei internaționale o declarație prin care chema Franța, Germania și alte state europene să-și pună în comun producțiile de cărbune și oțel, așezând astfel piatra de temelie a unei federații europene.

Ceea ce ministrul francez a propus a fost crearea unei instituții europene supranaționale, însărcinată cu gestionarea industriei cărbunelui și oțelului, sector care constituia, la vremea respectivă, baza întregii puteri militare. Țările la adresa cărora a fost lansat apelul aproape se distruseseră reciproc într-un conflict care a lăsat în urma sa pagube materiale imense și un sentiment de dezolare. Prin urmare, totul a început în aceea zi. Iată de ce liderii UE, întruniți în cadrul summitului de la Milano, în 1985, au decis ca la data de 9 mai să fie sărbătorită Ziua Europei.

Fiecare țară care alege în mod democratic să adere la Uniunea Europeană își însușește valorile sale fundamentale de pace și solidaritate.

Aceste valori prind contur prin dezvoltarea economică și socială care ține cont, în același timp, de dimensiunile de mediu și regională, garanții ale unui nivel de viață decent pentru toți cetățenii.

Ziua Independenței

În nouă mai 1877, Ministrul de Externe al României, **Mihail Kogălniceanu**, a proclamat, în Parlament, independența țării. ”Acest act era necesar, pentru că începuse războiul ruso-otoman, iar trupele rusești, potrivit convenției încheiate cu Rusia, au trecut pe teritoriul României pentru a lupta cu turcii. Era și o consecință firească a Unirii din 1859 și o încununare a numirii în fruntea țării, la 10 mai 1866, a unui prinț străin, **Carol de Hohenzoller Sigmaringen**” explica istoricul clujean Ioan Bolovan.

9 Mai în istorie

1945 – la cartierul sovietic din Berlin se semnează actul de capitulare necondiționată a Germaniei - sfârșitul celui de al II-lea Război Mondial

1955 – Republica Federală Germania intră în NATO

1994 – Nelson Mandela este ales Președinte al Africii de Sud

1994 – România obține statutul de partener al Uniunii Europene Occidentale

1994 – Senatul SUA a dat unda verde aderării României la Alianța Nord-Atlantică

2003 – Prințul Charles al Marii Britanii vizitează România

1895 – s-a născut Lucian Blaga, poet, dramaturg și eseist român

1918 – a murit George Coșbuc

Clasa a V-a A

Din jurnalul Eco – VA “Repere Eco-Europene”

Tehnici de Eco – protecție

Este unanim recunoscut pe întreg globul ca ariile protejate sunt printre cele mai eficiente mijloace destinate conservării biodiversității. Astfel, de-a lungul ultimului secol, au fost investite resurse importante pentru constituirea de arii protejate în întreaga lume. Aceste eforturi au avut ca rezultat pentru majoritatea țărilor crearea sau cel puțin planificarea unui sistem național de arii protejate.

ROMÂNIA

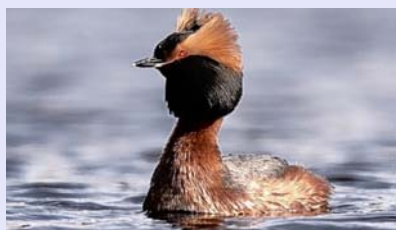
Rezervația Biosferei Delta Dunării - Pădurea Letea

Situată în partea de nord-est a Deltei Dunării, Letea este considerată cea mai nordică pădure tropicală din lume.

Este cea mai veche rezervație naturală declarată a României, fiind înființată în 1938.

Peisajul natural variat al **Munților Apuseni** conține ecosisteme cu o valoare semnificativă din punct de vedere al conservării biodiversității. Caracterul specific al PNAP îl constituie insularitatea habitatelor, fiind axat pe cea mai complexă rețea carstică din România.

ANGLIA

Schimbările climatice recente au dus la dispariția din Marea Britanie a unora dintre cele mai rare specii de păsări din avifauna acestei țări. Conform studiilor și estimărilor anuale ale ornitologilor britanici populația **sturzilor de iarnă, a sturzilor roșii și al corcodeilor de iarnă**, care obișnuiau să migreze în Anglia și Scoția a scăzut simțitor, odată cu creșterea generală a temperaturilor.

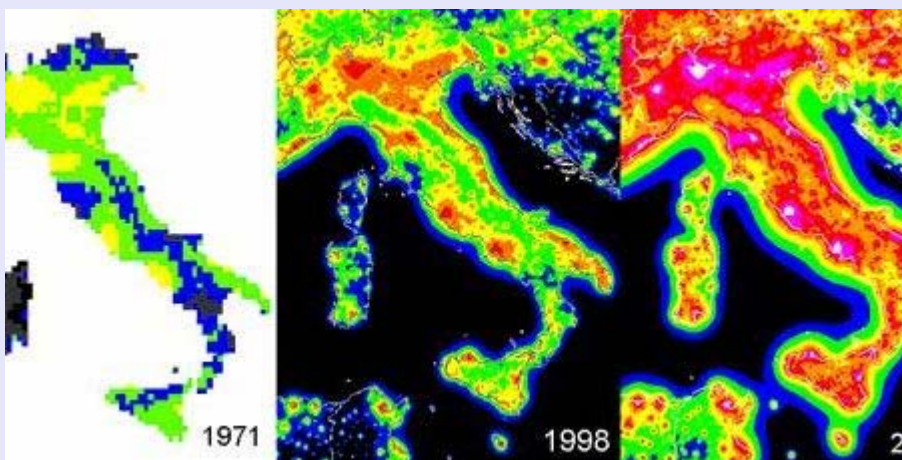
FRANȚA

Un experiment de reintroducere a **bizonilor pe platoul Haut-Thorenc**, din sud-estul Franței, a dovedit că refacerea unui ecosistem este posibilă dacă se pun laolaltă toate elementele necesare supraviețuirii. Acum doi ani, solul din această regiune era în general uscat și crăpat, vegetația spontană fiind firavă, iar aspectul general al pădurilor de-a dreptul dezolant. Francezul Patrice Longour, proprietarul unui domeniu de peste 1.000 de hectare în această zonă, a decis să refacă populația de bizoni, importând mai multe familii din Polonia.

ITALIA

Efectele poluării luminoase le știm cu toți: în marile orașe, cerul nu mai este vizibil pe timpul nopții din cauza luminii, vizibilitatea este redusă și, în plus, toate acestea au un efect negativ asupra ecosistemului (conform unor studii, se pare că luminile puternice care “emană” din orașe pot tulbura calea parcursă de păsările migratoare).

Gradul de poluare poate fi măsurat prin analizarea cerului de deasupra orașelor dar și a altor zone de pe glob și măsurarea strălucirii luminii. În Italia există deja un astfel de proiect, concretizat de un institut special înființat (*Light Pollution Science and Technology Institute*).

AUSTRIA

Zell am See este cunoscut mai mult ca o stațiune montană alpină, dar are și o tradiție istorică, ce datează încă din secolul VIII. Atracția principală a orașului este Lacul Zell, un lac mare și superb chiar în mijlocul stațiunii. În jurul lacului sunt construite numeroase cafenele, baruri, discoteci și restaurante cu diferite specialități ale zonei. Nu numai. Zell am See aparține de *Europa Sport Region Ski Paradise*.

DANEMARCA

Energia eoliană este utilizată la conversia energiei vântului în energie electrică. Este o metodă nepoluantă.

Avantajele acestei metode de producere a energiei sunt multiple. **SUEDIA**

contrapartidă sunt foarte eficiente.

Panourile solare

înlocuiesc o cantitate imensă de combustibili poluanți și în

Suedia va interzice oficial utilizarea mercurului.

Aceeași inițiativă a fost luată de Norvegia și Danemarca. Mercurul este substanță toxică, nocivă sănătății umane și mediului înconjurător.

Poluarea cu mercur reprezintă, în momentul de față, la nivel mondial, o amenințare la adresa ecosistemelor. 6000 de tone de mercur sunt aruncate anual, la întâmplare, în natură.

o

Mai multe țări au luat măsura de a interzice utilizarea acestui element. Există însă și multe state care continuă să-l folosească și refuză alternativele viabile din motive pecuniare.

Strategie mondială împotriva mercurului

Programul Națiunilor Unite pentru Mediu (PNUE) vrea să pună la punct o strategie internațională, care ar urma să se soldeze cu încheierea unui tratat menit să combată amenințarea mondială pe care o reprezintă mercurul. 140 de țări s-au angajat deja să intre în acest program.

Referințe bibliografice

1. M. Negulescu și colectivul, *PROTECȚIA MEDIULUI ÎNCONJURĂTOR*, Manual general, Ed. Tehnică, București, 1995;
2. D. Marinescu, *TRATAT DE DREPTUL MEDIULUI*, Edit. Univesul Juridic, București, 2008.
3. www.e-scoala.ro/comunicare

„Dacă acolo se poate, aici, de ce nu?”

Cuvinte cheie: protecția mediului, colectare selectivă a deșeurilor, reducerea consumului, atitudine ecologică, mediu curat.

Prezentul material reprezintă o sinteză a activităților propuse de școala noastră în cadrul proiectului “Eco Școala”, pe care, sugestiv l-am numit: “Un pas pentru natură!”

Ideea acestui proiect s-a născut din contradicția pe care am simțit-o de foarte multe ori între realitatea străzii, a școlii, a cartierelor de blocuri și ceea ce mi-aș fi dorit să văd, să am în jurul meu. Prin comparație, cu ceea ce, cu bucurie, am văzut în spațiul Europei Occidentale s-a născut ideea: “Dacă acolo se poate, aici, de ce nu?”

Austria, Germania, Elveția, Franța, Belgia, Olanda ... Un vis pentru noi, europenii din centrul bătrânului continent. În

aceste locuri educatorii nu se văd, nicăieri nu stă scris cuvântul educație și totuși, roadele acestora se simt la tot pasul: când muncesc, când sunt în școli, când merg pe stradă, la plimbare, în restaurante sau în orice altă împrejurare. Fiecare om este educator și, la rândul său, “elev”.

Noțiunile de modern, civilizație au fost înțelese aici, în profunzimea lor, astfel încât, “universitățile populare” au lăsat ecou de-a lungul timpului, iar frumosul, bunul gust și rafinamentul se află într-o simbioză perfectă.

Și „dacă acolo se poate, aici de ce nu?”

Iată provocarea! Iar răspunsul la provocare?

Dar mai întâi să facem prezentările. Ecomaniacii sunt elevii cercului de geografie al școlii “Garabet Ibrăileanu” Târgu Frumos, cerc care își are actul de naștere în anul 2005. Prin acceptarea școlii în proiectul educațional “Eco Școala” activitățile de cerc sunt orientate în primul rând spre dezvoltarea unei atitudini ecologice la elevii școlii. Activitățile propuse se desfășoară în cadrul proiectului sub numele de: “Un pas pentru natură!”.

Așa au luat naștere Ecomaniacii care, prin selecții riguroase și-au votat numele, sigla, motto-ul și imnul.

Motto-ul nostru:

**„UN PAS PENTRU NATURĂ/ UN PAS PENTRU VIAȚĂ
PREȚUIEȘTE-LE PE AMÂNDOUĂ/ ECO ESTE O SPERANȚĂ”**

Imnul „Ecomaniacilor”:

Nu mai vrem defrișări Ne-am saturat de nepăsări Ar fi atât de greu? S-avem un mediu curat mereu?	Să trăim într-o lume curată, Într-o țară nepoluată! Să protejăm S-avem grijă unde și ce aruncăm	Și totuși, noi suntem vinovați; Sută la sută inculpați. Și fiindcă o facem pe durii, Să cerem iertare naturii, Orgolioși să nu fim, Mai buni și mai dreپți să devenim.
---	---	---

Obiectivele proiectului nostru sunt:

1. Informarea elevilor privind problemele și eforturile societății de protejare și conservare a mediului.
2. Implicarea activă a elevilor în activități de protejare a mediului printr-o gamă largă de preocupări, de la activitățile de creație tehnico-științifice și aplicative, de poezie, pictură, la activități gospodărești ce vizează înfrumusețarea clasei, a școlii, a orașului.
3. Formarea deprinderilor de colectare selectivă a deșeurilor de hârtie și carton, PET-uri.
4. Dezvoltarea dragostei și respectului pentru natură om și societate, prin dezvoltarea respectului față de sine, față de mediul ambiant, prin reducerea deșeurilor și înfrumusețarea mediului școlar.

Prin activitățile propuse se urmărește:

1. Dezvoltarea spiritului estetic și a capacității elevilor de a lua decizii.
2. Înfrumusețarea sălilor de clasă, a holurilor, a spațiului verde din jurul școlii și parcuri.
3. Obținerea unor fonduri din reciclarea selectivă a deșeurilor, destinate premierii elevilor, dar și a dotării școlii.
4. Obținerea statutului de Eco-Școala și a steagului verde, ca o recunoaștere a implicării școlii în rezolvarea problemelor de mediu.

Informarea și implicarea comunității școlare se va realiza prin:

- a. realizarea panoului Eco- Școala:
 - afișarea obiectivelor programului;
 - afișarea acțiunilor întreprinse;
 - rezultatele obținute;
 - legislație ecologică;
- b. realizarea paginii „Eco- Școala” în site-ul școlii care va cuprinde toată documentația programului Eco-Școala;

Exemple de activități propuse:

Informarea cadrelor didactice, a elevilor și părinților despre programul Eco Școala și activitățile ce se vor desfășura în cadrul acestui proiect;

- “S.O.S. NATURA ÎN PERICOL!” - Dezbateri în orele de consiliere a următoarelor teme: Poluarea apei, poluarea apelor, poluarea solului, distrugerea statului de ozon etc;
- 22 aprilie: “Ziua Pământului” – expoziție de desene pe teme ecologice de protecție a mediului realizate de elevii școlii;
- “Ziua Mondială a Mediului”- miting în oraș prin cooptarea altor instituții de învățământ;
- Campanie de colectare selectivă a deșeurilor de hârtie și Pet-uri;
- “Comoara verde de lângă noi” - lucrări de întreținere a spațiului verde al școlii;
- “Ziua Mondială a Curățeniei” - activitate de igienizare a sălilor de clasă, holurilor, spațiului verde al școlii;
- Concursul “Clasă Eco – cea mai frumoasă și curată”
- Realizarea revistei școlii – în cadrul cercului de geografie;

Un prim pas a fost realizat de profesor Boghian Dumitriana, specializarea Educație tehnologică, care, împreună cu un grup de elevi inimoși ai școlii a realizat o expoziție de măștișoare confecționate din materiale ecologice. Câteva exemplare au fost prezentate și în cadrul simpozionului interjudețean Otilia Cazimir cu tema: „Viața pământului depinde de noi”, ediția a III-a, februarie 2009.

Pe data de 22 Aprilie, de ziua Pământului, Ecomaniacii i-au urat planetei „La mulți ani!” și au realizat un marș al stegulețelor verzi prin orașul Tg. Frumos. Cu acest prilej, au adresat târgoveților rugămintea de a se alătura acestora la activitățile de promovare a unei atitudini ecologice.

Motiv pentru care, închei prezentul material cu întrebarea, care nu se vrea retorică: *“Dacă acolo se poate, aici, de ce nu?”*

Prof. Valentina Frunzuc

Simpozionul județean „Provocări transdisciplinare – noi opțiuni ale școlii moderne “

În cadrul Proiectului educațional „Cuvânt pe armonii de sunet și culoare” a fost organizat pe 23 ianuarie 2009 la Școala „Iordache Cantacuzino” din Pașcani. Împreună cu elevii clasei a VIII-a am schițat un proiect privind transdisciplinaritatea care a vizat punerea în valoare a motivelor populare și creștine din romanul **Baltagul** de Mihail Sadoveanu.

Proiectul a avut ca obiective să-i determine pe elevi să citească, să conștientizeze plăcerea lecturii și să observe elementele populare și creștine comparând textul literar cu filmul, având totodată ocazia de observa aceste elemente „pe viu”, așa cum apar în ceremonialurile de botez, de nuntă și de înmormântare.

Cum orele prevăzute în programă nu permit un astfel de studiu aprofundat al operei literare și, mai ales, cum pregătirea pentru Tezele cu subiect unic devine prioritară, o astfel de activitate se poate desfășura în cadrul Cercului de literatură unde elevii pot citi fragmente din roman, interpretându-le, pot viziona filmul și pot discuta asupra asemănarilor și deosebirilor între textul literar și ecranizarea după acesta. Cercetarea în teritoriu a obiceiurilor și tradițiilor populare se poate finaliza printr-o expoziție de fotografie care să creeze o imagine de ansamblu asupra acestora.

Astăzi se constată din ce în ce mai mult necesitatea de a acorda transdisciplinarității un rol mult mai important. De aceea importante nu sunt atât cunoștințele teoretice ale elevilor, cât ceea ce știu aceștia ce fac, felul cum știu să aplice ceea au învățat.

Prin apelul la filmul literar, la fotografie sau la excursia tematică, elevii se întorc la textul literar, pe care îl pot discuta din diverse perspective. Mijloacele audio-vizuale pot fi utile în realizarea unui documentar care să prezinte principalele ritualuri specifice Moldovei și care să aducă un parfum de prospețime și de tinerețe asupra acestora. Transdisciplinaritatea este completată în acest caz de interdisciplinaritate, concepte considerate astăzi „la modă”. Efectele pozitive ale unei astfel de activități sunt ample și de durată. Contactul cu filmul românesc poate fi o ocazie fericită prin care adolescenții de astăzi îi pot cunoaște pe marii actori români, umbriți din ce în ce mai mult de actorii străini.

Cunoscând semnificația obiceiurilor tradiționale, tinerii conștientizează astfel importanța Bisericii în viața omului, prezența elementelor creștine fără de care existența noastră nu ar avea niciun sens. Comunicând cu Dumnezeu, omul comunică cu sine, se cunoaște mai bine, își înțelege semenii, se apropie de ei prin dăruire și dragoste, mesajul clar al romanului scris de Mihail Sadoveanu.

Activitatea se termină cu o serie de concluzii menite să evidențieze locul deosebit de important pe care îl ocupă romanul **Baltagul**, de M. Sadoveanu, în contextul literaturii române.

Elevii membri ai Cercului de literatură de Școala „ G. Ibrăileanu “ , Tg. Frumos
Prof. coord. Mihaela Lupu

Prima carte

La capitolul performanțe școlare, trebuie amintite și apreciate rezultatele a doi dintre elevii clasei a VIII-a B ai școlii noastre. **Ramona Doleanu** și **Cristian Hariga** ne-au reprezentat cu succes la **Simpozionul interjudețean „Euro-eroi: europeni celebri”**. Acest simpozion, aflat la cea de-a treia ediție, a fost organizat de Școala „Nicolae Iorga” din Iași și Inspectoratul Școlar Județean, iar manifestările s-au desfășurat în data de 7 martie 2009. Luna martie, fiind și perioada în care toate țările francofone celebrează limba și cultura franceză, a însemnat nu doar suprapunerea celor două evenimente, ci și o bună ocazie de a le îmbina într-un mod fericit.

Tema simpozionului a fost orientată spre oameni de știință europeni care au adus contribuții majore la dezvoltarea științei și care au avut legături cu mediul francez sau care s-au format în Franța. Lucrările, atât cele ale profesorilor, cât și cele ale elevilor, au fost redactate în limba franceză, fiind publicate într-o antologie editată la finalul simpozionului. Elevii noștri, coordonați de prof. Maria Șerban și prof. Sergiu Enea, și-au susținut lucrarea *Euro-héros: des européens célèbres - Emil Racoviță (1868-1947)* în fața celorlalți participanți din județ, elevi de gimnaziu și de liceu, dovedind reale abilități de comunicare în limba franceză. Abordarea interdisciplinară a conținuturilor a reprezentat, de fapt, punctul forte al elevilor noștri și al simpozionului în ansamblu. Participarea la această manifestare a însemnat pentru toți, elevi și profesori, o șansă de a ne pune în valoare competențele, de a dovedi că avem potențial și de-a răspunde curajos provocărilor... Va continua....

Prof. Maria Șerban

Ionel Teodoreanu în târgul Ieșului

Una din personalitățile ieșene pe care Garabet Ibrăileanu, patronul spiritual al Școlii "G. Ibrăileanu" din Tg. Frumos, a apreciat-o și a susținut-o, a fost Ionel Teodoreanu care s-a născut la Iași, la 6 ianuarie 1897, pe strada Ștefan cel Mare. Legăturile scriitorului cu "Târgul Ieșului" sunt foarte strânse, Iașul nu este numai orașul natal al lui Ionel Teodoreanu, ci și mediul în care acesta s-a afirmat ca om de litere. Provine dintr-o familie de intelectuali, magistrați și muzicieni. A mai avut doi frați, pe scriitorul Păstorel Teodoreanu și pe Puiu Teodoreanu, mort în 1918. Primii doi ani de școală primară îi face la București, apoi, devine elev al Liceului Internat din Iași, azi Colegiul Național "C. Negruzzi", iar ulterior, ajunge elev la Colegiul Național. În timpul liceului o cunoaște pe viitoarea soție, Maria Ștefania Lupașcu, Lily. Devine student al Facultății de Drept de la Iași și, în 1920, obține diploma de licențiat în drept. Are doi fii gemeni, Ștefan și Osvald, care se nasc pe 3 februarie 1921. Se stinge din viață la 57 de ani pe 3 februarie 1954, la București.

Ionel Teodoreanu a colaborat la revista "Viața Românească", fiind apreciat de Garabet Ibrăileanu, Demostene Botez, Mihail Sadoveanu și George Topârceanu. În 1924 începe să scrie trilogia "La Medeleni", pe care o publică în revista "Viața Românească". Critica a subliniat prospețimea condeiului său în evocarea idilică și lirică a copilăriei și a adolescenței. G. Călinescu l-a numit, în mod ironic, pe Ionel Teodoreanu "Metaforel", considerând că scriitorul a creat o nouă direcție, aceea a *medelinizării*, conștient de faptul că acesta este un scriitor original. În studiul **Scriitori români și străini**, Garabet Ibrăileanu consideră că marele talent al scriitorului este acela de a crea tipuri de femei, mai precis, de fete: Ioana din **Vacanța cea mare**, Sonia din **Cel din urmă basm**, Magda din **Căsuța păpușilor**, Olguța, Monica, servitoarele Anica și Profira. Viața copiilor este spontană, illogică, plină de neprevăzut, în care există ființe vii, curioase de viață, bine individualizate. Criticul Garabet Ibrăileanu evidențiază astfel "atitudinea creatoare față de personaje" și faptul că personajele "se nasc, și mai ales, se dezvoltă după voia și firea lor proprie." Ionel Teodoreanu creează ceea ce am putea numi *medelinismul*, descriind astfel psihologia umană în miniatură, în formare. La rândul său, Ionel Teodoreanu evocă figura lui Garabet Ibrăileanu ca amic al tuturor, "firesc, intim și accesibil". (**Masa umbrelor**)

"Cel mai autentic și mai încântător poet în proză al naturii de la Hogaș, Sadoveanu și Galaction încoace" este un scriitor modern, realist în "roman", impresionist în poezia naturii. Cel care la 30 de ani avea să devină celebru reprezintă pentru Garabet Ibrăileanu "scriitorul unei generații", al generației sale.

Una dintre obsesiile scriitorului a fost evocarea orașului Iași unde a și locuit până în 1938. Dar prezentarea acestui "Târg al Ieșului" expimă, de fapt, un sentiment de antiieșenism. Personajele sale nu pot trăi departe de Iași. Pentru Dănuț din romanul **La Medeleni** Bucureștiul este un oraș vulgar în timp ce Iașul e "ca un Bosfor al dealurilor moldovene". Andî, tânărul profesor universitar din **Bal mascat** iubește Iașul pentru că este orașul dragostei lui. "Târgul Ieșului" devine astfel orașul idilelor, al micilor drame, al dezamăgirilor în dragoste, pentru că totul se încarcă de atmosfera ieșeană așa încât "cerul e ieșean, noaptea e ieșeană": "Tremură, pică și străluce aurul în dulce Târgul Ieșului: steaua, frunza, felinarul (...) Parcă miroase a frunză de nuc, amar. (...) Se vede că înflorise liliacul în dulce Târgul Ieșului." "Dar eu nu mă voi

încumeta în cartea umbrelor de față, decât să mă aplec cu pioasă luare aminte pe țărânilor din dulce Târgul Ieșului.”(**Masa umbrelor**)

Apostol Diana Florentina , clasa a VI-a D
Prof. coord. Lupu Mihaela

BIBLIOGRAFIE

1. Ibrăileanu Garabet, **Scriitori români și străini**, în vol. **Studii critice**, Albatros, 1976.
2. G. Călinescu, **Istoria literaturii române**, pe CD realizat de PIRAMID SOLUTIONS, IDEEA EUROPEANĂ, 2005.
3. Ionel Teodoreanu, **Masa umbrelor**, Ed. Junimea, Iași, 1983.

Stimularea creativității elevilor prin rezolvarea exercițiilor și problemelor de matematică

Caracterul creator al activității în orice domeniu, nevoia omului de a se adapta continuu la situații, procese și probleme de muncă mereu noi, impun ca școala, odată cu funcția informativă să dezvolte și aptitudinile individuale și intelectuale ale elevilor, independența și creativitatea gândirii.

O contribuție esențială la realizarea acestei sarcini o dă studiul matematicii în ciclul primar și gimnazial. De aceea, rezolvarea exercițiilor și problemelor este principala categorie de activități prin mijlocirea cărora se însușesc cunoștințele de matematică și se realizează obiectivele educaționale. Predarea matematicii în învățământul primar și gimnazial prezintă dificultăți de ordin pedagogic.

Este o adevărată artă să deschizi mintea copiilor de 7 ani, pentru a primi noțiunile abstracte ale matematicii și a le folosi în efectuarea calculelor, precum și în rezolvarea problemelor. Epoca în care trăim, impune utilizarea tehnicii avansate, de aceea este nevoie de oameni tot mai pregătiți pentru a fi capabili să mânuiască cu ușurință toată aparatura pusă la dispoziție.

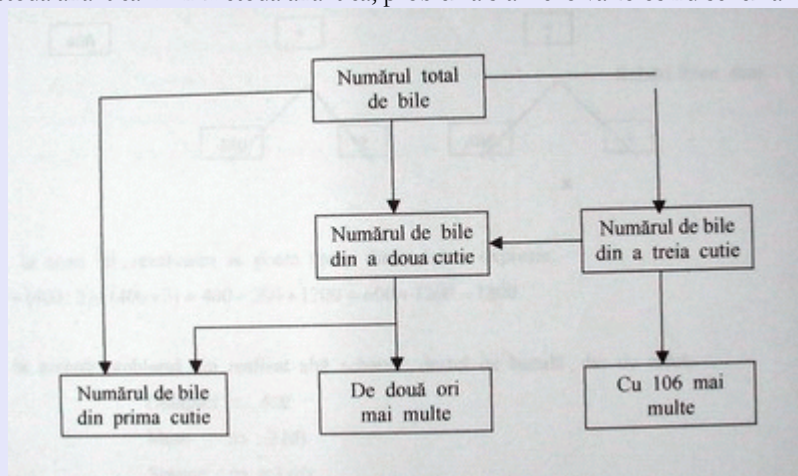
Dacă, în general, temelia unei construcții este șubredă, întreaga construcție va fi șubredă, de aceea se impune ca învățământului primar să i se acorde importanța cuvenită în vederea formării în perspectivă a omului.

Un rol deosebit îl are matematica, obiect care prin înaltul său grad de abstractizare și generalizare, prin capacitatea de analiză și sinteză, acționează asupra tuturor trăsăturilor gândirii moderne, deci și a creativității.

Prin măiestria și priceperea de care trebuie să dea dovadă fiecare din noi (dascălii) se poate ajunge la o autostimulare a creativității. Pentru a crea probleme, trebuie mai întâi să stăpânească regulile de calcul, să aibă deprinderea de a rezolva cât mai multe exerciții și probleme. Dezvoltarea gustului de a lucra, de a rezolva exerciții și probleme este o altă problemă.

Într-o cutie, George are 154 bile, în alta de două ori mai multe, iar în a treia cu 106 bile mai multe decât în a doua. Câte bile are George în cele trei cutii? Mersul se face de la cunoscut la necunoscut. Elevii își pun pe rând, succesiv, întrebările: “Ce știm de la început?”, “Ce se poate afla apoi?”, “Dar mai departe?”.

Folosind metoda sintetică ajungem mai repede la obținerea răspunsului la întrebarea problemei decât prin metoda analitică. Prin metoda analitică, problema s-ar rezolva folosind schema:

Rezolvarea problemei se poate face și pe o cale diferită - pornind de la întrebarea finală. Odată cu analiza logică a problemei, se formulează și planul de rezolvare.

Pentru dezvoltarea gândirii elevilor se pot rezolva multe probleme tip. Prin problemă tipică înțelegem acea construcție matematică a cărei rezolvare se realizează pe baza unui algoritm specific fiecărui tip. I - probleme de egalare a datelor; II - probleme care se rezolvă prin metoda figurativă; III - probleme de presupunere (metoda falsei ipoteze); IV - probleme gen rest din rest (metoda mersului invers); V - probleme de mișcare; VI - probleme nonstandard (recreative, rebusistice, de perspicacitate, probleme joc).

Fiind un obiect pluridisciplinar, matematica pune în valoare atât latura formativă, prin dezvoltarea proceselor psihice (gândire, imaginație, creativitate), cât și latura informativă, prin transmiterea unor cunoștințe din toate domeniile. De felul cum vom reuși să captivăm atenția elevilor prin folosirea cât mai diversificată a metodelor de rezolvare a problemelor, va depinde succesul la învățătură, oferind astfel acestui obiect un rol primordial în cadrul procesului de învățământ.

Prof. Neculai Goșman

Curiozități...

☆ Porumbelul voiajor este animalul domestic ce posedă cel mai bun simț al orientării. Când este transportat spre o destinație oarecare într-un vagon închis și pe rute oricât de încălțite, odată eliberat, regăsește locul de unde a plecat, chiar și la o distanță de 2000 km.

☆ În apele Oceanului Pacific, trăiește peștișorul Mixima, care are patru inimi, dispuse în organism cu funcții separate: una pentru partea superioară a corpului și celelalte pentru organele digestive, mușchi și coadă. Poate trăi mai multe luni fără hrană și se apără de dușmani, secretând substanțe “fumigene”, în care se ascunde de prădători.

☆ Cea mai mare scoică de pe planetă este tridacna, din Marea Bariera de Corali, scoica având până la 1,5 m lungime și 300 kg greutate. Pescarii filipinezi o denumesc “carapacea morții”, deoarece poate rețea cu valvele ei piciorul sau brațul unui om.

Elev Ana Maria Tanasă, clasa a-VIII-a B

Știați că ...

... există o specie broaște țestoase care mănâncă șerpi și vulturi? Pe muntele Hengshan, trăiește o specie de broască țestoasă cu gura ca un cârlig. În momentul în care atacă un șarpe, îl reține mai întâi în gură, apoi își trage coada și sfășie animalul în bucățele mici înainte de a-l mânca. Este capabil să atace chiar și un vultur. Cum este posibil? Cu burta expusă la soare, ea insinuează că este moartă pentru a atrage vulturul. Când vulturul, păcălit, se apropie și începe să o ciugulească, broasca țestoasă, profitând de neatenția păsării, înșfacă brusc ciocul vulturului cu gura sa ca un cârlig. Vulturul își ia zborul împreună cu broasca țestoasă. La puțin timp după aceasta, fiind obosit și incapabil de a mai respira, vulturul cade la pământ. Fără să dea drumul prăzii, broasca trage coada și sfășie vulturul în bucăți pentru a-l mânca liniștit.

... Marea Neagră, cu zeci de mii de ani în urmă era un lac cu apă dulce? Legătura cu Marea Mediterană s-a făcut după scufundarea “limbii” de pământ din zona Bosfor-Dardanele.

... imunologii de la Universitatea Harvard au descoperit că persoanele care au băut câte cinci cești de ceai verde zilnic, timp de două săptămâni, și-au îmbunătățit sistemul imunitar atât de mult, încât în corp se produceau de zece ori mai mulți interferoni decât cei care nu au consumat ceai? Interferonul este o proteină care luptă împotriva infecțiilor, a răcelii și a gripei. Același efect îl are și ceaiul negru.

... dacă un jefuitor te obligă să scoți banii din bancomat, poți anunța poliția, dacă introduci codul PIN invers. Bancomatul recunoaște că e inversat codul. Aparatul îți dă banii, dar fără să știe jefuitorul, anunță poliția, care trebuie să vină imediat în ajutorul tău. Din păcate se folosește rar această metodă, fiindcă oamenii nu știu acest lucru.

... fulgii de ovăz și orz conțin beta-glucan, un tip de fibre cu capacități antimicrobiale și antioxidante, mai puternice decât faimoasa plantă echinacea. Dacă consumi aceste cereale, îți vei îmbunătăți sistemul imunitar, va fi grăbită vindecarea rănilor și ajută antibioticele să își facă mai bine efectul. Ar trebui inclusă zilnic în meniu, cel puțin o masă de acest fel.

... cea mai înaltă cascadă din lume este Cascada Angel, situată pe un afluent al fluviului Orinoco din Venezuela, America de Sud. Atinge înălțimea de aproximativ 1000 de metri, mai precis 978 metri.

Aerul condiționat. Știați că...?

Oamenii au găsit soluții să-și răcească locuințele din cele mai vechi timpuri? Astfel, românii reglau temperatura locuințelor construind canale în zidurile caselor prin care, vara, circula apă rece. Totuși, doar cei bogați aveau acces la această metodă. Într-o formă mai avansată, astfel de soluții se regăsesc și astăzi în lume.

Primele aparate de aer condiționat destinate utilizării pe scară largă au fost concepute în 1902? Willis Carrier, un întreprinzător american, este autorul acestei invenții. Compania lui producea soluții de climatizare pentru mediul industrial.

Primul ventilator a fost construit în China, în timpul dinastiei Han? Inventatorul, Ding Huan, a conceput un ventilator format din 7 pale în lungime de 3 metri cu acționare manuală, folosit pentru răcirea aerului.

Primul sistem de ventilație mecanic a fost folosit în Orientul Mijlociu și India? Acesta era format dintr-o pală (*punkah*) prinsă în tavan și acționată manual de către servitori printr-o fasie de pânză. Cunoscut încă din secolul VIII, sistemul a început să fie larg răspândit în India începând cu secolele XVIII-XIX iar variante moderne, acționate de electric, mai sunt întâlnite și astăzi.

Termenul "**aer condiționat**" a fost inventat de către Stuart W. Cramer în 1906? El caută o soluție care să permită nu doar controlul temperaturii aerului ("răcirea aerului") ci și a umidității lui, de aici și nevoia unui nou termen care să denumească acest proces.

Primul ventilator de tavan a fost inventat de către inginerul german Philip Diehl, în 1882? Inventatorul și-a perfecționat invenția adăugându-i un mecanism de oscilare dar și o instalație de iluminat.

Freonul a fost inventat în 1928 de către Thomas Midgley, Jr.? El înlocuia substanțele periculoase folosite până atunci pentru răcire: amoniac, dioxid de sulf etc. Totuși, nici freonul nu este lipsit de pericole: poate cauza asfixierea (în cantități mari) și are efecte negative asupra mediului, în prezent fiind din ce în ce mai puțin folosit. Termenul "freon" este marcă înregistrată a companiei DuPont.

Un **aparat de aer condiționat** neîntreținut poate cauza pneumonie? *Legionella pneumophila* este numele bacteriei care se dezvoltă în mediul umed și neigienizat al aparatelor de aer condiționat neîntreținute și care cauzează o boala gravă denumită popular "boala legionarului".

Compania Packard este cea care a introdus pentru prima dată un sistem de aer condiționat în mașinile pe care le producea? Acesta era opțional, costa 274 de dolari (echivalentul a peste 4000 de dolari în zilele noastre), ocupa întreg portbagajul mașinii și nu prea era eficient.

Elev Ana Maria Tanasă, clasa a-VIII-a B